

N:o 35.

Af Herr Nils Johan Boström: Angående ändring af 21 § i Kongl. Förordningen om prestval den 1 April 1843.

Kongl. Förordningen om kyrkostämman m. m. den 21 Mars 1862 berättigar (§ 4) hvarje person, som å landet vid kommunalstämma och i stad vid allmän rådstuga eger rösträtt, att deltaga i kyrkostämmans öfverläggningar och beslut; *främmande religionsbekännare och de, som till utträde ur svenska kyrkan sig anmält, dock härifrån undantagne.*

Rättvisan af detta undantagsstadgande läser icke kunna förnekas af någon, allra minst af dem det rör, hvilka — de må nu heta katoliker, baptister, metodister o. s. v. — otvifvelaktigt icke vilja någon inblandning af svenska kyrkans medlemmar i deras egna religionssamfunds angelägenheter, en inblandning, för hvilken de ock genom den s. k. dissenterlagen äro fullt betryggade.

Men i strid med denna den enklaste rättvisas grundsats kvarstår ännu i Kongl. Förordningen om prestval af den 1 April 1843 § 21 så lydande: *Främmande kristna religionsbekännare, som i riket njuta medborgerliga rättigheter, och inom någon församling innehafva hus och egendom och af dem utgöra vanliga utskylder till kyrka och församling, samt deltaga i presterskapets aflöning, ege rösträtt vid prestval.*

Att en sådan, mot de svenska församlingarnas sjelfständighet förnärmande lag kunnat vid 1862 års lagstiftning och allt sedan lemnas derhän, torde endast kunna tillskrifvas det förhållande, att hela kyrkolagen under tiden varit under omarbetning, och man velat på en gång afhjelpa dess flercaldiga brister. Men att behålla äfven de orimligaste stadganden, de gröfsta orättvisor, såsom gällande lag därför, att icke alla smärre brister till en del i omtvistade punkter på samma gång kunna afhjelpas — ett sådant förfaringssätt är otvifvelaktigt mera välment än välbetänkt. Hade vid förflutna riksmöten allt ifrån äldre tider denna åsigt gjort sig gällande, så är lätt

att inse, huru med hela vår både civil- och brottmålslagstiftning skulle i denna stund vara beskaffadt.

Och torde någon ytterligare motivering icke vara af nöden, då jag härmed tager mig friheten föreslå,

att Riksdagen för sin del beslutar att med upphäfvande af § 21 i Kongl. Förordningen om prestval den 1 April 1843 i stället stadgas:

Rösträtt vid prestval eger icke den, som icke eger rättighet att i kyrkostämmas öfverläggningar och beslut deltaga.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1882.

N. J. Boström.

N:o 36.

Af Herr I. Lyttkens: Om öfverflyttning till Riksbankens grundfond af fem millioner kronor utaf bankens reserverade medel samt om ändring af 4 § i »Lagen för Rikets Ständers Bank» den 1 Mars 1830.

Riksbankens reserverade medel utgjorde vid 1881 års början	5,637,662: 91.
Bankovinsten för samma år kan antagas uppgå till omkring	3,250,000: —
	<hr/>
	Summa 8,887,662: 91.